

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Scutelnic Cătălin, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 16 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 20 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Mîrca Constantin Foma, născut la 03 iunie 1951, originar din Federația Rusă, reg. Tiumeni, domiciliat mun. Chișinău str. M. Spătaru, 21/5 ap. 68.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 09.11.2012 pînă la 16.10.2013

2. în instanța de apel din 04.11.2013 pînă la 20.05.2014

3. în instanța de recurs din 28.07.2014 pînă la 11.11.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 16 octombrie 2013, Mîrca C.F. a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, precum și a fost încetat procesul penal în privința lui, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, în legătură cu liberarea de răspundere penală pe motiv că, a predat benevol arma de foc pe care o deținea fără autorizația corespunzătoare.

2. De către organul de urmărire penală, Mîrca C.F. a fost învinuit de faptul că, la 14 august 2012 în cadrul cercetării domiciliului acestuia, situat în s. Fîrlădeni, r-l Căușeni, în interiorul aragazului au fost depistate și ridicate două sacoșe, în una se aflau 16 măciulii de mac în stare uscată și în alta se aflau 242 măciulii de mac în stare uscată. Iar în grădina gospodăriei precum și în construcția auxiliară au fost depistate și ridicate 148 plante de cannabis, verzi. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 76 din 20.08.2012 măciuliile de mac reprezintă paie de mac în cantitate de 191 gr, ce se atribuie la substanțe narcotice. Iar plantele verzi în număr de 148, reprezintă plante de cannabis ce se atribuie la substanțe narcotice. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora: 148 plante de cannabis constituie cantități deosebit de mari, iar 191 gr. de pai de mac constituie cantități mari.

Acțiunile lui Mîrca C.F. de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică, *cultivarea și păstrarea de substanțe narcotice sau psihotrope, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare.*

Tot el, potrivit sentinței, cunoscînd despre faptul că, este interzis prin lege păstrarea armelor de foc în condiții legale, neavînd autorizația corespunzătoare, a păstrat în casa sa din s. Fîrlădeni, r-l Căușeni, arma de model „TOZ-8” cu nr.4068/746, care reprezintă o pușcă de vînătoare și sport cu șaivă ghintuită calibru 22LR, în stare de funcționare și utilă pentru trageri, care potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.3131 din 29.08.2012, face parte din categoria armelor de foc. La 14 august 2012 în cadrul percheziției la domiciliul cet. Mîrca C.F., la cererea colaboratorilor de poliție acesta a predat benevol arma nominalizată.

Acțiunile lui Mîrca C.F. au fost încadrate în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, adică, *păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizație corespunzătoare.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mîrca C.F. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total de-i stabilit definitiv lui Mîrca C.F. pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa principală de suspendat pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat aplicarea eronată a prevederilor art. 290 alin. (3) Cod penal, precum și prin cumulul de probe administrat la dosar s-a dovedit vina lui Mîrca C.F. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 20 mai 2014 a fost admis parțial apelul declarat, casată sentința, în latura penală, în partea ce ține de încetarea procesului penal în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, prin care Mîrca C.F. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a concluzionat că la momentul examinării cauzei inculpatul a săvîrșit anume infracțiunea imputată în baza art.290 alin.(1) Cod penal, găsindu-l vinovat de comiterea acestei fapte prejudiciabile.

Instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond cu privire la liberarea de răspundere penală a inculpatului în temeiul și condițiile art.290 alin.(3) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, pe motivul predării

armelor deținute ilegal în mod benevol, ca fiind una eronată, care nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul nu a predat de bună voie arma de foc, inculpatul a fost pus în situația de a preda arma de foc în procesul percheziției efectuate la domiciliul acestuia de către organele abilitate și prin urmare, instanța de fond în mod neîntemeiat a încetat procesul penal în privința lui Mîrca C.F., care a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art.290 alin.(1) Cod penal, în temeiul și condițiile dispozițiilor art. 290 alin.(3) Cod penal.

În partea ce ține de achitarea inculpatului pe capătul de acuzare privind infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, instanța de apel a considerat sentința instanței de fond ca fiind una întemeiată și legală, care urmează a fi menținută.

Instanța de apel a constatat, că învinuirea la acest capitol este bazată pe declarațiile colaboratorilor de poliție care au participat la efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului, proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2012, potrivit căruia în gospodăria lui Mîrca C.F. din s.Fîrlădeni, lângă casă au fost depistate 5 plante de cînepă cu înălțimea 2,5 și 3 metri legate de suport în jurul cărora pămîntul era ud, iar în grădina din partea dreaptă a saraiului au fost depistate alte 143 plante mai puțin dezvoltate. Potrivit aceluiași act procesual, în casa lui Mîrca C.F., în una din camere, în aragaz, au fost depistate două sacoșe cu măciulii de mac în număr de 16 și 241.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că reieșind din procesul verbal de cercetare la fața locului rezultă că, plantele de cînepă au fost depistate în gospodăria lui Mîrca C.F., dar nu confirmă că acestea au fost special semănate și prelucrate de acesta.

De asemenea, instanța de fond just a concluzionat și faptul că este lipsită de acoperire probatorie și versiunea că, măciuliile de mac depistate în aragazul din casa lui Mîrca C.F. ar fi fost depozitate pentru păstrare în acel loc, anume de Mîrca C.F., or, după cum s-a constatat în ședința de judecată, acesta are domiciliu permanent în or. Chișinău, iar de gospodăria sa din s.Fîrlădeni au avut grijă alte persoane, care au avut acces atît în casă, cît și în ograda casei.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis, că instanța de fond, corect a concluzionat că vinovăția inculpatului de comiterea faptei prevăzute de art.217 al.(4) lit.b) Cod penal nu este dovedită.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, în partea ce ține de achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că, instanța de apel a dat o apreciere juridică incorectă probelor administrate la caz și a respins neîntemeiat probele acuzării, acceptînd doar probele apărării, fapt ce a dus la menținerea sentinței de achitare pe episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Recurentul a criticat decizia contestată, numai în partea achitării lui Mîrca C.F., de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, invocând, temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe care instanța de recurs îl consideră prezent și își va argumenta poziția sa pe acest episod în felul următor:

Conform actului de învinuire înaintat de acuzatorul de stat, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de *cultivare și păstrare de substanțe narcotice sau psihotrope, săvârșită în proporții mari și deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*, prevăzut de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, însă instanța de fond l-a achitat pe inculpat, pe acest capăt de învinuire, concluzie menținută de către instanța de apel.

Instanța de apel în acest context a constatat că: *“...instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și drept, și just a concluzionat că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată în baza art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal”*, bazându-se pe declarațiile martorilor Gangan I., Colesnicenco A., Ceoban A., Vengher A., copia certificatului de deces lui Guțu A.

Instanța de apel reieșind din aceste probe a conchis că inculpatul locuiește permanent în or. Chișinău, vine rar de tot în sat. Casa acestuia se află chiar sub pădure, nefiind înconjurată de gard, ograda duce direct în pădure, iar plantele de cînepă cresc de la sine peste tot, inclusiv și pe marginile străzilor din sat. Persoanele care au fost angajate, Guțu A. și Colesnicenco A. urmau să aibă grijă de gospodăria lui.

În privința declarațiilor martorului Roșca A., care a declarat: *“...cu certitudine, pentru perioada anului 2012, inclusiv și vara, Mîrca C.F. s-a aflat în s.Fîrlădeni”*, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a reținut că are dubii referitor la veridicitatea acestor declarații, deoarece acestea au fost date în scop de răzbunare.

Astfel, Colegiul atestînd în decizia instanței de apel pe acest episod, concluzii identice cu cele din sentința instanței de fond, constată că din întregul cumul de probe administrat la dosar, s-a selectat doar pe cîteva, dintre care au fost admise numai declarațiile martorilor apărării, iar declarațiile martorului acuzării Roșca A. au fost respinse fără a argumenta scopul de răzbunare, neinvocînd careva bază probantă în confirmarea acestui fapt.

La acest capitol Colegiul remarcă că, în instanța de fond au fost audiați martorii:

- Domentii T.D., care a menționat că: *„Mi sa făcut impresia că aceste tufe sunt îngrijite... acest lot este îngrădit, nu se mărginește cu pădurea... Aceste 5-6 plante se cunoaște că sunt îngrijite, prășite și era făcută adîncitură ca să acumuleze umezeală...”* (f.d. 195-196);

- Oboroceanu V., care a menționat că: *„...am observat că tufele erau udade... Este peste gard, nu în afara gospodăriei, gardul care delimitează ograda de grădină. Cînepa era în gospodăria inculpatului... Inculpatul referitor la pachete de mac din plită a spus la început că nu cunoaște de unde a apărut și apoi a spus că soția le ține pentru copturi.”* (f.d. 198-199);

- Dudnicov A.A., care a menționat că: *„...la tufa primă se ducea o țevă de plastic și se vedea că a fost udată...”* (f.d. 201);

- Roșca A.V., care a menționat că: *„Pe domnul Mîrca la fel des îl vedeam în sat... Eu cu Manza suntem rude și chiar mi-a spus că pe tot timpul cît va lipsi grijă de casă va avea domnul Mîrca... Afirm cu certitudine că, pe perioada anului 2012 inclusiv vara anului 2012 Mîrca Constantin era în sat și acum se află pînă în prezent”* (f.d. 209-211);

- Liza A., care a menționat că: *„Deoarece eu am stîină de oi practic mai mult mă aflu pe cîmp și în anul 2012 pentru perioada primăvara-toamna lam văzut pe Mîrca prelucrînd lotul de teren care este în vecinătate cu terenul meu... Deseori venea Mîrca, deoarece venea la prășit, sau pur și simplu venea să mă vadă”* (f.d.213);

- Manza M.T., care a menționat că: *„Mîrca are cotă și îl vedeam des trecea pe acolo în vara anului 2012... Cînd i-am propus să aibă grijă era toamna anului 2012... Vara îl vedeam*

că trecea pe la iaz...Probabil din luna iunie pînă în septembrie 2012 Mîrca era paznic la iaz pe degeaba” (f.d.215).

Astfel, Colegiul constată că instanța de fond care a audiat acești martori nu s-a expus în privința acestor probe, iar instanța de apel care a preluat concluziile instanței de fond, le-a ignorat totalmente, deși reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 15 mai 2014 (f.d.287-288), acestea au fost supuse cercetării.

La fel, Colegiul atenționează asupra faptului că, deși, de către instanța de apel a fost cercetat și certificatul Biroului de Probațiune Căușeni din 02.10.2012, prin care s-a confirmat faptul că Mîrca C.F. în perioada 01.12.2011-02.02.2012 a executat în s. Fîrlădeni pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în număr total de 180 ore (f.d.165), instanța de apel în contradicție cu prevederile art. 100 și 101 Cod de procedură penală, l-a neglijat, nu l-a analizat și nu l-a apreciat și ca urmare, nu s-a expus nici asupra admiterii și nici a respingerii acestuia.

În privința afirmației inculpatului, acceptată de instanța de apel, precum că substanțele narcotice depistate îi aparțineau persoanei decedate Guțu A., care avea grijă de gospodăria lui Mîrca C.F., Colegiul o consideră prematură, luînd în considerație că Guțu A. a decedat conform certificatului de deces la 26 iunie 2012 (f.d. 41), însă la momentul percheziției 14 august 2012, plantele depistate în grădina lui Mîrca C.F., erau vizibil, recent prelucrate.

Astfel, instanța de apel, ignorînd integral cumulul de probe expus mai sus, fără a le verifica și aprecia în baza propriei și juste evaluări, în decizia sa selectînd doar citeva probe, a conchis că: *„...inculpatul, vine rar de tot în sat... instanța de fond corect a concluzionat că probele administrate la cauza dată nu confirmă cu certitudine faptul că, anume Mîrca C.F. a semănat și a cultivat plantele de cînepă depistate pe lotul gospodăriei sale... prin probe concludente și pertinente, a fost demonstrat faptul că Mîrca C.F. are domiciliu permanent în or. Chișinău, iar de gospodăria sa din s.Fîrlădeni au avut grijă alte persoane, care au avut acces atît în casă, cît și în ograda casei, iar între pădure și ograda casei nu este gard...”,* concluzii ce vin în contradicție cu declarațiile martorilor Domentii T.D., Oboroceanu V., Dudnicov A.A., Roșca A.V., Liza A., Manza M.T., precum și certificatul Biroului de Probațiune Căușeni din 02.10.2012, ce confirmă faptul aflării lui Mîrca C.F. în vara-toamna anului 2012 în s. Fîrlădeni.

Mai mult, Colegiul menționează că, deși procurorul, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond în apel a adus un șir de argumente, printre care și faptul că nu s-a dat aprecierea tuturor probelor administrate la caz, care în cumul confirmă, în opinia lui, vinovăția inculpatului conform învinuirii înaintate, și consideră că acțiunile lui urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 217 alin. (4) Cod penal, Curtea de Apel, nu le-a supus unei analize desfășurate și minuțioase.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel, ignorînd un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile inculpatului, și a 3 martori, care și au fost puse la baza hotărîrii de achitare a lui Mîrca C.F. pe acest episod.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul "convingere intimă" exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Raportînd cele indicate la speța supusă judecării Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel s-a expus prematur doar asupra câtorva probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neielucidînd faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare fiind prematură soluția instanței de fond menținută de instanța de apel privind substanțele narcotice păstrate și depistate la domiciliul inculpatului, ce nu aparțin acestuia.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, nemotivate.

Rezumînd cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui Mîrca C.F., să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de

procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat un grup de probe, ignorând o parte din probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Mai mult ca atât, la examinarea apelului, de fapt la argumentele invocate de procuror în apel nu s-a dat răspuns, instanța de apel doar s-a expus printr-o frază cu caracter general, prin ce a încălcat prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

Colegiul specifică că instanța de apel, fiind sesizată prin apel, urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Astfel, Colegiul constată că și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală: „*Hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, dat fiind faptul că Curtea de Apel Bender și-a încetat activitatea în baza legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 177 din 25.07.2014

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Cahul urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Scutelnic Cătălin, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 20 mai 2014, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în privința lui **Mîrca Constantin Foma**, în partea achitării în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de către Curtea de Apel Cahul.

În rest decizia se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea supusă rejudecării, în rest este irevocabilă, pronunțată integral la 09 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun